I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2317/95 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Σεπτεμβρίου 1995

για καθορισμό των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Γ,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 100 Γ της συνθήκης, το Συμβούλιο καθορίζει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων πρέπει να διαθέτουν θεώρηση για να διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών·

ότι η σύνταξη του κοινού καταλόγου που περιέχεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού αποτελεί σημαντικό βήμα προς την εναρμόνιση της πολιτικής των θεωρήσεων· ότι το άρθρο 7 Α δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ορίζει, ιδίως, ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης· ότι οι άλλες πλευρές της εναρμόνισης της πολιτικής στον τομέα των θεωρήσεων, μεταξύ δε άλλων οι προϋποθέσεις χορήγησης, καθορίζονται στα πλαίσια του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·

ότι, κατά τη σύνταξη του εν λόγω κοινού καταλόγου, θα πρέπει να ληφθούν προπαντός υπόψη οι κίνδυνοι ως προς την ασφάλεια και τη λαθρομετανάστευση· ότι, πέραν αυτού, ρόλο παίζουν επίσης και οι διεθνείς σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων χωρών·

ότι οι αρχές βάσει των οποίων ένα κράτος μέλος δεν επιτρέπεται να απαιτεί θεώρηση από πρόσωπο που επιθυμεί να διαβεί τα εξωτερικά του σύνορα, όταν το εν λόγω πρόσωπο διαθέτει θεώρηση εκδοθείσα από άλλο κράτος μέλος, που πληροί τις εναρμονισμένες προϋποθέσεις για έκδοση θεώρησης και ισχύει για όλη την Κοινότητα, ή όταν το εν λόγω πρόσωπο διαθέτει κατάλληλη άδεια εκδοθείσα από κράτος μέλος, θα πρέπει να καθορίζονται στα πλαίσια του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·

ότι ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να αποφασίζουν σύμφωνα με ποιες διαδικασίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν κανονικά στο έδαφός τους μπορούν να επιστρέψουν σ' αυτό μετά από απουσία τους από το έδαφος των κρατών μελών της Ένωσης κατά τη διάρκεια ισχύος του τίτλου διαμονής τους·

ότι, σε ιδιάζουσες περιπτώσεις οι οποίες δικαιολογούν εξαίρεση από την καταρχήν υφιστάμενη υποχρέωση θεώρησης, τα κράτη μέλη δύνανται, βάσει του δημοσίου διεθνούς δικαίου ή βάσει εθίμου, να εξαιρούν ορισμένες κατηγορίες προσώπων από την υποχρέωση θεώρησης·

ότι, λόγω των διαφορετικών εθνικών νομοθετικών διατάξεων που ισχύουν για τους απάτριδες, για τα πρόσωπα που έχουν το καθεστώς του πρόσφυγα και για τα πρόσωπα που επιδεικνύουν διαβατήριο ή ταξιδιωτικό έγγραφο εκδοθέν από εδαφική οντότητα ή αρχή που δεν έχει αναγνωρισθεί ως κράτος από όλα τα κράτη μέλη, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν αν αυτές οι κατηγορίες προσώπων υποχρεούνται σε θεώρηση, όταν η εδαφική οντότητα ή αρχή δεν περιλαμβάνεται στον εν λόγω κοινό κατάλογο·

ότι η προσθήκη νέων οντοτήτων στον κατάλογο αυτόν πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις διπλωματικές προεκτάσεις της και τους σχετικούς προσανατολισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης· ότι πάντως η εγγραφή μιας τρίτης χώρας στον κοινό κατάλογο ουδόλως προδικάζει το διεθνές νομικό καθεστώς της·

ότι ο καθορισμός των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών πρέπει να γίνει σταδιακά· ότι τα κράτη μέλη επιδιώκουν συνεχώς την εναρμόνιση των πολιτικών τους στον τομέα των θεωρήσεων έναντι των τρίτων χωρών που δεν περιλαμβάνονται στον εν λόγω κοινό κατάλογο· ότι η υλοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 Α της συνθήκης, δεν πρέπει να θίγεται από τις παρούσες διατάξεις· ότι, μετά παρέλευση πέντε ετών, η Επιτροπή θα πρέπει να συντάξει έκθεση για την πρόοδο της μέχρι τούδε εναρμόνισης·

ότι, για να εξασφαλιστεί η διαφάνεια της εν λόγω διαδικασίας καθώς και η ενημέρωση των ενδιαφερόμενων προσώπων, κάθε κράτος μέλος πρέπει να ανακοινώνει στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα μέτρα που λαμβάνει στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού· ότι, για τους ίδιους λόγους, αυτές οι πληροφορίες πρέπει επίσης να δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·

[1] ΕΕ αριθ. C 11 της 15. 1. 1994, σ. 15.
[2] ΕΕ αριθ. C 128 της 9. 5. 1994, σ. 350.

ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2 πρέπει να δημοσιεύονται προτού τεθούν σε ισχύ οι λοιπές διατάξεις του παρόντος κανονισμού· ότι το άρθρο 2 παράγραφος 4 και το άρθρο 4 παράγραφος 2 πρέπει, ως εκ τούτου, να τεθούν σε εφαρμογή ένα μήνα πριν από τις λοιπές διατάξεις του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κοινό κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.

2. Οι υπήκοοι χωρών που προήλθαν από χώρες οι οποίες περιλαμβάνονται στον κοινό κατάλογο υπόκεινται στις διατάξεις της παραγράφου 1, έως ότου το Συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά δυνάμει της διαδικασίας του άρθρου 100 Γ της συνθήκης.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίες δεν αναφέρονται στον κοινό κατάλογο υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν οι απάτριδες και τα πρόσωπα που έχουν το καθεστώς του πρόσφυγα υποχρεούνται σε θεώρηση.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν τα πρόσωπα που επιδεικνύουν διαβατήριο ή ταξιδιωτικό έγγραφο εκδοθέν από εδαφική οντότητα ή αρχή που δεν έχει αναγνωρισθεί ως κράτος από όλα τα κράτη μέλη υποχρεούνται σε θεώρηση, όταν η εδαφική οντότητα ή αρχή δεν αναφέρεται στον κοινό κατάλογο.

4. Εντός δέκα εργασίμων ημερών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου, κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα μέτρα που λαμβάνει σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3. Οποιαδήποτε μέτρα λαμβάνονται αργότερα δυνάμει της παραγράφου 1 κοινοποιούνται επίσης εντός πέντε εργασίμων ημερών.

Η Επιτροπή δημοσιεύει, για λόγους πληροφόρησης, τα μέτρα που ανακοινώνονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου και την ενημέρωσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Άρθρο 3

Πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με την επιτευχθείσα πρόοδο ως προς την εναρμόνηση της πολιτικής των κρατών μελών στον τομέα των θεωρήσεων έναντι των τρίτων χωρών που δεν περιλαμβάνονται στον κοινό κατάλογο και, εάν χρειαστεί, υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις για περαιτέρω μέτρα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου εναρμόνισης που προβλέπεται στο άρθρο 100 Γ.

Άρθρο 4

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει εξαιρέσεις για τους υπήκοους τρίτων κρατών οι οποίοι υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης, δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφοι 1 και 2. Αυτό ισχύει, ιδίως, για τα πληρώματα της πολιτικής αεροπορίας και του εμπορικού ναυτικού, το πλήρωμα και τους ιπτάμενους συνοδούς βοηθητικών ή σωστικών πτήσεων και για λοιπά πρόσωπα που συντρέχουν σε περιπτώσεις θεομηνιών και δυστυχημάτων, καθώς και για τους κατόχους διπλωματικών, υπηρεσιακών και άλλων επισήμων διαβατηρίων.

2. Το άρθρο 2 παράγραφος 4 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 5

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως «θεώρηση» κάθε άδεια χορηγούμενη ή κάθε απόφαση λαμβανόμενη από κράτος μέλος, η οποία απαιτείται πριν από την είσοδο στο έδαφός τους για:

— διαμονή σ' αυτό το κράτος μέλος ή σε διάφορα κράτη μέλη για περίοδο που δεν υπερβαίνει συνολικά τους τρεις μήνες,

— διέλευση μέσω του εδάφους αυτού του κράτους μέλους ή διαφόρων κρατών μελών με εξαίρεση τη διέλευση από τη διεθνή ζώνη των αεροδρομίων και τις μεταφορές μεταξύ αεροδρομίων ενός κράτους μέλους.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει μια μεγαλύτερη, και πέραν του κοινού καταλόγου, εναρμόνιση μεταξύ των κρατών μελών κατά τον καθορισμό των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει έξι μήνες από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, εκτός από το άρθρο 2 παράγραφος 4 και το άρθρο 4 παράγραφος 2 τα οποία αρχίζουν να ισχύουν από την επόμενη της δημοσίευσής τους.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Σεπτεμβρίου 1995.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. A. BELLOCH JULBE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κοινός κατάλογος που αναφέρεται στο άρθρο 1

I. **Κράτη**

Αφγανιστάν	Γκάνα	Ουζμπεκιστάν
Αλβανία	Γουιάνα	Πακιστάν
Αλγερία	Γουινέα	Παπουασία Νέα Γουινέα
Αγκόλα	Γουινέα Μπισάου	Περού
Σαουδική Αραβία	Ισημερινή Γουινέα	Φιλιππίνες
Αρμενία	Αϊτή	Κατάρ
Αζερμπαϊτζάν	Ινδία	Κεντροαφρικανική Δημοκρατία
Μπαχρέιν	Ινδονησία	Δομινικανή Δημοκρατία
Μπανγκλαντές	Ιράκ	Ρουμανία
Μπενίν	Ιράν	Ρωσία
Λευκορωσία	Ιορδανία	Ρουάντα
Μπουτάν	Καζακστάν	Σάο Τομέ και Πρίνσιπε
Βουλγαρία	Κιργιζία	Σενεγάλη
Μπουρκίνα Φάσο	Κουβέϊτ	Σιέρα Λεόνε
Μπουρούντι	Λάος	Σομαλία
Καμπότζη	Λίβανος	Σουδάν
Καμερούν	Λιβερία	Σρι Λάνκα
Πράσινο Ακρωτήριο	Λιβύη	Σουρινάμ
Κίνα	Μαδαγασκάρη	Συρία
Κομόρες	Μαλδίβες	Τατζικιστάν
Κογκό	Μάλι	Τανζανία
Βόρεια Κορέα	Μαρόκο	Τσαντ
Ακτή του Ελαφαντοστού	Μαυρίκιος	Ταϊλάνδη
Κούβα	Μαυριτανία	Τόγκο
Τζιμπουτί	Μολδαβία	Τυνησία
Αίγυπτος	Μογγολία	Τουρκμενιστάν
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	Μοζαμβίκη	Τουρκία
Ερυθραία	Μιανμάρ	Ουκρανία
Αιθιοπία	Νεπάλ	Βιετνάμ
Φίτζι	Νίγηρας	Υεμένη
Γκαμπόν	Νιγηρία	Ζαΐρ
Γκάμπια	Ομάν	Ζάμπια
Γεωργία	Ουγκάντα	

II. **Εδαφικές οντότητες και αρχές που δεν αναγνωρίζονται ως κράτη από όλα τα κράτη μέλη.**

Ταϊβάν
Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας
Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία-Μαυροβούνιο)